

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE CONCILIIS, ET|| ECCLESIA MILITANTE,|| QVATVOR LIRBRIS||
COMPREHENSA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XIV. Explicantur opiniones diuersæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53873](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-53873)

ptis Concilij generalis, sed si malè dispensauerit, posse com
gi & puniri postea à Cōcilio generali. Hac ergo prima con
paratione omissa, sola secunda tractanda est.

C A P V T X I V .

Explicantur opiniones diuersæ.

DORRO de proposita quæstione tres inuenio
ctorum sententias. PRIMA est Concilium
supra Pontificem, id quod afferunt in primis
mnes hæretici huius temporis, & nominat
Hermannus Hamelmannus id probare conatur multis
gumentis lib. 3. cap. 13. Prolegomenorum. Idem afferuit **C**
dinalis Cameracensis, **Ioannes Gerson**, **Iacobus Almainus**,
alij nonnulli in suis tractatibus de potestate Ecclesiæ. In
Nicolaus Cusanus in tractatu de concordantia canonis
lib. 2. cap. vlt. **Panormitanus** in cap. Significasti, extra de
ctione, & ibidem magister eius **Cardinalis Florentinus**, in
Abulensis in cap. 18. Matth. q. 108. & in defensorio triū con
clusionum, & quidam alij.

Vt autem hæc sententia intelligatur, notandum est
esse fundamenta huius opinionis. PRIMVM est, Papam
esse propriè caput Ecclesiæ vniuersæ simul congregatum
quod nō eodem modo intelligunt hæretici, & alij auctores.
Hæretici enim volunt Papam nullo modo esse caput Ecclesie
totius, sed tantum Episcopum suæ Ecclesiæ particularis
& ad summum, **Patriarcham Occidentis**.

At alij auctores citati docent, Papam esse caput & pasto
rem singulorū Christianorum, & singularum Ecclesiarum
si seorsim sumantur, non autem totius Ecclesiæ simul con
gregatae in Concilio generali. Tunc enim Ecclesia accipi
quasi formam quandam corporis, & tota potestas, quæ era
sparsa in variis membris, ibi vnitur, ita vt comparare Papam
cum ceteris Christianis seorsum sumptis, sit cōparare mem
brum nobilissimum cum minus nobili: at comparare Papam
cum Concilio sit comparare partem cum suo toto, & proin
de minus cum maiore.

Et ne dicamus, Concilium sine Papa non esse rotum per
fectum

fectum, sed corpus sine capite, addunt secundum fundamen-
tum, quod est, supremam Ecclesiasticam potestatē esse tam
in Concilio, quam in Papa, sed in Concilio principalius, im-
mediatus, & immobilius. Dicunt enim Christum immedi-
atē omnem potestatem soluendi, & ligandi tribuisse Eccle-
siæ, & cùm Ecclesia semper duret, immobiliter in ea semper
manere hanc potestatem: quia tamen non potest Ecclesia
semper congregata manere, & exercere per se hanc potesta-
tem, instituit Christus summum Pontificem, tanquam in-
strumentum generale ad omnes actiones Ecclesiae, & in eo
posuit hanc potestatem summam, ut eam exerceat nomine
Ecclesiae.

Differūt quidem inter se hi auctores, quod aliqui ponunt
hanc potestatē formaliter, & subiectiū in solo Pontifice, in
Ecclesia autē ponunt eam, vt in fine, quia est propter Eccle-
siam, & vt in regulante, quia Ecclesiae est regulare, & dirigere
Papam, cùm ipsa non possit errare, Papa autem possit; ac de-
niq; vt in supplente, quia deficiente Papa propter mortē na-
turalem, aut ciuilem, Ecclesia supplet eius officium.

Alij verò volunt esse formaliter, & subiectiū principaliter
in Ecclesia, instrumentaliter in Pontifice, conueniunt tamē
in eo omnes, vt doceant esse hanc potestatem immediate
in Ecclesia, & proinde mortuo Papa, vel deposito, vel nolen-
te adesse Concilio, Concilium nō propterea esse corpus im-
perfectum, sed perfectum, & habere potestatem Papalem de-
finiendi de fide, sanciendi leges, dandi indulgentias, &c. ex
quibus deducunt, Concilium esse supra Papā, & posse ipsum
iudicare, & punire; & idem esse querere, an Papa sit maior
Concilio, ac si quereretur, an pars sit maior suo toto.

Denique, volunt Papam esse in Ecclesia id, quod est Dux
Venetiarum in republica Veneta, vel Magister generalis in
aliqua religione. Constat enim Duxem Venetum esse supra
singulos magistratus, & supra singulos senatores, & ciuita-
tes Venetas, non tamen supra totum senatum simul colle-
ctum; & quando moritur Dux certum est totam auctoritatē
etiam ducalem esse in senatu. Quomodo etiam Magister ge-
neralis, est supra singulos religiosos, etiā priores, & prouin-
ciales, tamen nō est supra congregationem generalem, cùm
ei parere debeat, non imperare.

S E C V N D A opinio est aliquorum Canonistarum, qui volunt Papam quidem esse supra Concilium, & à nemine iudicari posse in uitum, tamen posse ipsum sese subiicere Concilio, & dare illi supra se potestatem; & si hoc fecerit, acquisicere debere sententia Concilij, etiam si de ipsius depositio ageretur. ita docet Gloss. in can. Nos si incompetenter q. 7. & in can. in Synodo, d. 63.

V L T I M A sententia est ferè cōmuni, quod videlicet papadeò sit supra Concilium, ut non possit etiam se subiicere eius sententia, si propriè de sententia coactiva agatur. Haec sententia videtur esse omnium Scholasticorum veterum, **Alberti**, **B. Thomæ**, **B. Bonaventuræ**, **Richardi**, **Paludani** aliorum in 4. dist. 19. vbi de clauibus agitur, tametsi ex professo ipsi de hac re non disputatunt. Expressè autem hoc dicent, **S. Antoninus** 3. p. tit. 22. cap. 10. §. 4. summæ historiali & 2. p. tit. 3. cap. 11. summæ Theologicæ. **Ioannes de Turnemata** lib. 2. ca. 93. & 104. summæ de Ecclesia, & in responsis ad Oratores Basileen. de summi Pontificis & Concilij generalis auctoritate. **Alvarus Belagius** de planctu Ecclesiæ lib. art. 6. **Dominicus Jacobatus** li. 10. de Conciliis, art. 7. in quatuorissimè quæstionem disputat, & soluit sexaginta tria argumenta aduersariorum. **Cardinalis Caetanus** in tractatu comparatione Papæ & Conciliorum, & in Apologia pro statu prædicto. **Albertus Pighius** li. 6. de hierarchia Ecclesiæ. **Franciscus Ferratiensis** in lib. 4. contra Gentes ca. 76. **Ancona** in tractatu de potestate Ecclesiæ. & **Petrus de More** in libro de potestate Papæ, & Concilij. **Franciscus Turianus** in tribus libris, quos de hac quæstione scripsit. & canonistæ ferè omnes in capit. Significasti, de electione, & can. Si Papa, dist. 40. **Ioannes Anton. Delphinus** lib. 2. de Ecclesia, capite ultimo. **Thomas Campegius** in tractatu de potestate Romani Pontificis, cap. 22. & sequentibus. **Nicolaus Sanderus** lib. 7. de visib. monarchia, vbi agit de Concilio Constantiensi pag. 540.

CAPVT